

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa R. Z.
przeciwko P. Sp. z o.o. Sp. Komandytowo - Akcyjnej w W. i P. P.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 czerwca 2014 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwani P. sp. z o.o. S.K.A. w W. i P. P. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 czerwca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2, 3 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości oraz aby skarga pozwanych była oczywiście uzasadniona. Wskazać należy, że nie zachodzi również zarzucana nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Sąd Apelacyjny wprost nie powołała przepisów prawa, na których oparł swoje rozstrzygnięcie, ale odwołując się do wskazanej przez Sąd Okręgowy podstawy prawnej tj. art. 23, 24 i 448 k.c., dokonał częściowo odmiennej od tego Sądu oceny prawnej zgromadzonego materiału dowodowego. W tej sytuacji skoro wskazał, że orzeka na podstawie art. 386 § 1 i 385 k.p.c. to tym samym nieuzasadnione jest twierdzenie pozwanych, że nie została wskazana podstawa prawna rozstrzygnięcia sądu, co uniemożliwiło im obronę ich praw oraz czyniło uzasadnionym zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie § 19 pkt 1 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 3 i § 11 ust. 1 pkt 2, § 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

aw